

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 24935/10
Дана 11.08.2011.године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Руже Урошевић чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, решавајући о тужби Општинске управе општине Г.М. против решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије број ... од ... године, са заинтересованим лицем Р.Т. из Г.М, ... , у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 11.08.2011. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба се ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Оспореним решењем, ставом I диспозитива, наложено је Општинској управи општине Г.М., да без одлагања, а најкасније у року од 3 дана од дана пријема овог решења, обавести Р.Т., одборника СО Г.М., ..., да ли поседује тражене информације, односно копије свих пресуда у којима је општина Г.М. била једна од страна у спору, донетих у периоду од ... до ... године, те да му, уколико такве пресуде поседује, достави копије истих, с тим што ће пре достављања заштитити податке као што су: име и презиме, адреса, лични матични број грађана и остале податке о личности, уколико су такви подаци садржани у наведеним пресудама и исте учини недоступним. Ставом II диспозитива, обавезан је тужилац да о извршењу решења обавестити Повереника у року од 7 дана од дана пријема решења.

У тужби поднетој овом Суду дана 21.07.2010.године, којом оспорава законитост решења туженог, тужилац наводи да поседује тражене информације, али да је

одлука туженог да се удовољи захтеву тражиоца, иако је уперена на доставу неразумно великог броја података, што представља очигледну злоупотребу права на слободан приступ информацијама од јавног значаја, као и рок одређен тужиоцу за извршење, супротна члану 13. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Истиче да су пресуде које тражилац захтева на увид донете у судском поступку, који је јаван и отворен, у коме се одлуке јавно изричу, док писмени отправак одлука могу добити само странке у спору којих се непосредно тиче сам диспозитив. Тражилац у конкретном случају злоупотребљава своја права, на тај начин што упућују недефинисане захтеве који имају политички циљ и посредно врше опструкцију редовног рада Општинске управе, што је тужилац истакао у одговору на жалбу, а што тужени није размотрио, већ је уз неправилну примену материјалног права донео оспорено решење. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је истакао недостатак активне легитимације на страни тужиоца, остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да Суд тужба одбаци, као поднету од неовлашћеног лица, или у случају оцене законитости тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересованом луцу Р.Т. из Г.М. достављена је тужба на одговор, али га оно у остављеном року није доставило.

Управни суд је, по оцени навода тужбе и одговора на тужбу, нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС“, број 120/2004, 54/2007, 104/2009 и 36/2010) прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин. Одредбом члана 1. став 1. наведеног Закона уређују се право на приступ информацијама од јавног значаја којима располажу органи јавне власти, ради остваривања и заштите интереса јавности да зна и остварења слободног демократског поретка и отвореног друштва. Информације од јавног значаја, у смислу истог закона, према одредби члана 2. став 1., јесте информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна. Орган јавне власти (у даљем тексту орган власти) у смислу овог Закона, према одредби члана 3., јесте: државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, као и организација којој је поверено вршење јавних овлашћења (у

даљем тексту: државни орган); те правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу, државни орган.

У поступку пред органом власти примењују се, по члану 21. наведеног Закона, одредбе којима се уређује општи управни поступак, а које се односе на решавање првостепеног органа, осим ако је тим законом другачије одређено.

Из напред изнетог, произилази да је према одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, подношење захтева и остваривање права на приступ информацији од јавног значаја управна ствар, па се захтев за приступ информација од јавног значаја решава применом одредаба Закона о општем управном поступку, а орган власти, од кога се тражи информација, против чије одлуке је дозвољено подношење жалбе, има положај првостепеног управног органа.

Сходно наведеном, а у смислу члана 1. и 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01) и члана 6. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), по налажену Управног суда, орган који решава по поднетом захтеву за приступ информацији од јавног значаја, против чије одлуке је дозвољено изјављивање жалбе, има процесни положај првостепеног органа, па у тој ствари не може истовремено да има и положај странке, и да буде тужилац у управном спору.

Према одредби члана 11. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес. Ставом 2. истог члана закона прописано је да државни орган, орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, организације, део привредног друштва са овлашћењима у правном промету, насеље, група лица и други који немају својство правног лица, могу покренути управни спор ако могу да буду носиоци права и обавеза у којима се решавало у управном поступку. Ставом 3. овог члана Закона предвиђено је да ко је управним актом повређен закон на штету јавног интереса, управни спор може да покрене надлежни јавни тужилац, а ставом 4. да ако су управним актом повређена имовинска права интереси Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, управни спор може да покрене и надлежно јавно првобранилаштво.

У конкретном случају, Општинска управа општине Г.М. није странка у смислу напред наведене одредбе члана 11. Закона о управним споровима, већ има процесни положај првостепеног управног органа коме је оспореним решењем наложено да поступи по захтеву странке-тражиоца информације. Стога, по налажењу Управног суда, Општинска управа општине Г. М. нема активну легитимацију за подношење тужбе против оспореног решења туженог.

Са напред наведеног, Управни суд је применом члана 26. став 2. а у вези са ставом 1. тачка 4) Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 11.08.2011.године , I-2 У 24935/10

Записничар

Снежана Томић,с.р.

Председник већа- судија

Јелена Ивановић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВВ-2011